kahjo teggewa siggimisse wasto polle ülles leitud? Ma arwaksin ennast õnneliikuks, kui ma nende küssimiste peäle peaksin wastust leidma. Selle peäle astus Tuiso Siim uksest sisse. Pärrast terretamist pallus Pawel tedda näidatud istme peale platsi wötta. Kui se omma udist olli ärra könnelend, allustas Pöllo Tönno jutto, mis minno küssimistele wastusseks piddi sama.

Tönno. Söbrad, kas teil on egga ühhel se ramat «Pöllo mees» maeas? Pawel wastas: mul on. Minna ütlesin: ei olle. Siim: ma ei tea, mis loom se on.

Tönno. Kas loete «Eesti pöllo-mehhe» seitungi? Pawel wastas: jah, meie Simuga, ei. — (Meie enneste wahhel öölda, mull on kül mollemad maeas, agga ma salgasin selle pärrast, et kartsin kattekismusie wisil küssima hakwad.) Tönno kärsutas nattuke nimma, nago olleks üttelda tahtnud, et se tal suggugi mele pärrast ei olnud, et meil neid tarwilissi maea mehhe ramatuid ei olle, agga ei lausnud sest sanna, waid ütles: siis on tarwis, et ma sest pean könnelema. Agga esmalt pean ma süddamest nisuggust arrosamata rummalust Ma peält ärraneedma, et meie armas

pöllo harria rahwas weel nisuggused pimmedusses armastawad supleda. Nemmad ei raatsi sedda ramatud osta, mis umbest ni paljo maksab, kui Madli laual korter pommeransi, ja ommete on seäl ni paljo, kui seal luggeda on, keik head noud, mis heast süddamest antud, pöllo harrimisse jures üsna tullulikkud ja järrel katsumisse wäert. Ma olen mitto kord selle ramato wäljaandjale aitimmal süddamist üttelnud, et ta kül sedda 'polle kuulnud. Noh, egga meie suud sest ei wässi, kui siin kord pöllo harrimisest juttustame. Minna ei moista kül pöllo harrimisest mitte suurtsuggu meeste kombel Saksama wisiist könnelda, agga, mis ma ise ollen katsumud ja leidnud kassulikko ollewad, sest tahhan ma könnelda.

Siim. Noh ütle siis, kust pöllo sisse ni paljo ussisi tulleb, et neid monni kord, nago pudro mulla sees on?

Tönno. Lühhidelt (et ma kül nende ühhegi pudrul polle olnud) tullewad pöllo ja kaapsta ussid, liblikatte munnadest, mis nad mulla sisse ja kaapstade lehtede peäle pannewad, kui ennast mahha laskwad, seäl audub neid päike, ja ongi eggast ühhest munnast us walmis, mis pärrast

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1872, lk. 26